

Ogsaa med Hensyn til dem skal jeg nævne nogle Tal. Hvis en Mand bliver Invalid under Redningsforetagender, kan han, naturligvis under Hensyntagen til Invaliditetens Art, faa indtil 700 Kr. aarlig, en Enke efter en Invalid kan faa indtil 300 Kr. og Børnene 90 Kr. aarlig. Ved almindelig Afskedigelse, altsaa udenfor Invaliditetstilfælde, gives der en Understøttelse paa 50—140 Kr. for Mænd og 50—100 Kr. for Enker. Saaledes er altsaa Forholdet, notabene, hvis Forslaget bliver vedtaget, hvad jeg for øvrigt ikke tvivler om. Gaa vi nu til vore Nabolande, er Forholdet der et ganske andet. I Norge faar en Opsynsmand kun 120 Kr., en Baadformand 60 Kr. og det øvrige Mandskab 30 Kr. om Aaret, og de have slet ingen fastsatte Understøttelser i Tilfælde af, at de gaa af, eller i Tilfælde af Invaliditet. Norge har jo, som bekendt, en lang og farlig Kyst, og mange Steder er der Redningsstationer. I Sverige er der ganske tilsvarende Tal. I Belgien — jeg maa dog bemærke, at Belgiens Kyst er meget kort, Landet har syv Stationer, medens vi have 55 — gives der omtrent samme Honorarer, som vi ville faa, hvis man vedtager, hvad der i Aar er foreslaaet. Man giver der en lille Smule mere til Opsynsmænd, nemlig 432 Kr., og til Baadformænd 288 Kr. Det øvrige Mandskab faar fra 180—216 Kr., men saa faa de til Gengæld et mindre Honorar ved Øvelserne. Man giver der nemlig kun fra 1½ til 2 Kr. om Dagen, medens vi give 9 Kr. I England faa Opsynsmænd ved Redningsstationer 8 Pd. Sterling, altsaa 144 Kr., en Baadformand faar 2 Pd. — 36 Kr. — og Mandskabet faar slet ingenting. I Holland faar Mandskabet heller ikke noget, det vil sige ved de private Stationer — i Holland er en stor Del af Stationerne private —, kun Opsynsmændene faa noget. Ved Statens Stationer faar Mandskabet fra 30 til 40 Kr. I Tyskland er det samme Tilfældet, der faar Mandskabet ingen Ting, og Baadformændene faa fra 90 til 135 Kr. I Frankrig faar Mandskabet ingenting, Baadformændene faa 144 Kr., de have til Gengæld nogle Understøttelser for Enker og efterladte. Saaledes kan man gennemgaa Forholdene i alle Lande omkring os, og det viser sig, at naar det her foreslaaede bliver vedtaget, er det danske Redningsmandskab det bedst honorerede, i alt Fald i Europa og for saavidt i hele Verden, naar man undtager Amerika. Man kan ikke sige, at den, der har Ansættelse ved en Redningsstation, skal have Løn lige med den Mand, der

tjener fast og anvender hele sin Tid i sin Tjeneste. Det er og bliver en Bibeskæftigelse.

Nu kommer der imidlertid en Vanskelighed, som ikke er bleven omtalt ved denne Lejlighed. Det er den, at efterhaanden vil en Del af vore Fiskere drive søgaaende Fiskeri. Det kunne de ikke godt, naar de samtidig skulle være til Stede paa Redningsstationen, naar der er noget paa Færde. Dette er en Vanskelighed, men der forhandles netop for Tiden om at komme bort fra den Vanskelighed derved, at Hjælpemandskab kan træde til. Jeg prøvede paa at faa det ordnet saaledes, at vi paa en Maade faa 2 Sæt Mandskaber, saa at de, der have Lyst til, navnlig om Sommeren, at drive søgaaende Fiskeri, ikke skulle blive hindrede deri. Det er Ministeriets Agt at ordne disse Forhold saa forsvarligt som muligt baade for Fiskerne og for Redningsmandskabet, og selvfølgelig navnlig for eventuelle skibbrudne.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har udtalt. Det ærede Medlem har, som jeg før har bemærket, en meget stærk Fantasi, som han lader løbe løbsk en Gang imellem; og derved fremsætter han undertiden Paastande, han i Virkeligheden ikke kan forsvare, og som vi efterhaanden, vænnede til det ærede Medlems hele Optræden her, ikke lægge saa stærk Vægt paa, som man gør udenfor denne Sal, hvor man ikke kender det ærede Medlem saa nøje. Naar det ærede Medlem saaledes siger, at Hæren her i Landet, Krigsmagten overhovedet, skal anvendes imod Landets egen Befolkning, og lader skimte igennem, at Meningen med denne Krigsmagt alene er, at Overklasserne ville anvende den mod Underklasserne, er det noget, jeg ikke lægger synderlig Vægt paa, fordi jeg ikke tror, at det ærede Medlem mener det, som han i Øjeblikket i sin Tale giver det Udseende af. Det ærede Medlem havde ogsaa paa et andet Punkt faaet en helt forkert Opfattelse. Det ærede Medlem mente, at en Løjtnant Foss som Straf for en Forseelse, han havde begaaet, var bleven afskediget af Tjenesten; og at det derfor var forkert, at han var bleven optaget igen i Tjenesten. Dette forholder sig ikke rigtigt. Løjtnant Foss's Straf var en helt anden, og hans Hjemsendelse var ganske normal, nemlig som Sekondløjtnant.

I Anledning af, at jeg havde udtalt, at Bebel i Tyskland havde sagt, at han,